

Vol. 44/20
292

శ్రీరస్తు.

కాశీంగమర్చనము.

Tel. 1514

సీ || శ్రీభగవాంశుశంభువునిన్నుతీసేసి వారిజాననుమదిగోరికొల్పి
గణపతిబూజించినున్నతై నయామానివ్యాసాదిక పులనుసరుస కలదిముందర
సకస్వతిమురములోనూహించియందుముశృంగారముమరిజేసి|బాసరపా
దాబ్జములభ్యంగమైయొప్పి వాసనగలకాళిదాసుచలచి|కృష్ణగరితలవేడు
కిగీలుగొల్పి | వరగకృతజేతు జగములప్రాధివిార | తప్పగలదెనికవులార
దగిననేర్పు | లాప్పమిరగదిద్దుచునొనరవలయు ||

ఏకతాళము. భావములోతగుదేవినియచ్చతపుత్రావినిమగిశ్రీదేవినుతిం
తు || ౧ || అతులితముగమునితతులనుబ్రోచిన | దక్షయగిగోపనిభజిం
తు || ౨ || ఎకాక్షరిచ్చు పాణినిపద్మజ | రాణినిగర్జనినాణిగురణ ||
౩ || పాయకనమస్తతి సేయుమునులకిష్ట | దాయకదైవనాయకగొలు
తు || ౪ || ప్రవినులసరగుణభావాలంకృత పుగునాది పులనులింతు ||

స || అనికృతిచరనాపరుడును దేవదేవుడైన శ్రీ పార్థసారథిస్వామిని
యేమనిపణింపుచున్నాడు || జంపె.

యిదుకలంబునబుట్టియతులనున్నించుకు సాయమై శ్రీ పార్థసారథి
వెలసె || ౧ || బృందావనముననుబొందుగానెలొన్న వనాన్నిపార్థ
సారథివెలసె || ౨ || పార్థవేశ్వగుల్లెల్లబ్రదుకెనగాల | వార్డునకుసార
థి ప్రాధిగావెలసె || ౩ || కింతునకుండ్రియెళులబలించుచును సంత
తము శ్రీ పార్థసారథివెలసె || ౪ || ఇనులదిగువని నీ నెగుకె భవముల
కు సరిలితంబుగ పార్థసారథివెలసె || ౫ || అనిచరిస్తేనుగిరింపుచున్నాడు.

త్రిపుట. ధరణిభారము దీర్చుకొరకై దానపులఖించి మించుచున్నా
పాపనడైన శ్రీహరిభక్తిగొలుతు || ౧ || పాపకలు మన్నించి శ్రీహరి
పాలగలిగిమించిన | నంజరాజులగొట్టికట్టిమా | పులలుతు || ౨ || ఏంక
గారేపల్లెలూపు సంతసముగోపులనుబ్రోచిన | త కందై వెలయు శ్రీహరి
విరుసగొలుతు || ౩ ||

స || అనివినులనే నియాదేవుడవృత్త్యంతంబులు పెప్పె నట్లయ్యెనెన్న ||
అర్థశంక్రికిలు. పూరకి గూర్చి భూపాలునకు || ౧ || మత్తులకూర్చిన

ముద్దులహరికి ॥ ౧ ॥ ముల్లుల ద్రుంచిన మధువైరికిని ॥ ౩ ॥ కంసునిగొట్టి
నక్షంజాత్మసక్తు ॥ ౪ ॥ గిరి వేల నెత్తిన కేశవునకును ॥ ౫ ॥ దురితములను
చినమురవైరికిని ॥ ౬ ॥ కరిపతి బ్రోచినకమలావళికి ॥ ౭ ॥ శక్తి ట్టునిగూ
ల్చినసర్వేశ్వరునకు ॥ ౮ ॥ గోవుల బ్రోచినగోవిందునకు ॥ ౯ ॥

వ ॥ అనియంకితంబుగా నాయొనర్పంబూనినమహాప్రబంధంబైన కా
ళింగమండనంబనుయత్త గానంబునకుకథాక్రమంబెట్టినిన ॥

ద్వీపన. శ్రీరామకృష్ణులు చెన్నొందివేళ్ల * ధారుణీధారంబునగదీర్చుట
కును * దేవకీవసుదేవ దేవులకర్ణి * పావనంబగుబుట్టి బహుచరిత్రముల *
సంమదియింటనునయ మొప్పు బెరిగి * నుంన రాకారతశోభిల్లుమరియు * గో
పాలకులతోడ కోమలపు నాడు * సేపారగోవుల నెనగవేపుచును * బృం
దావనుబను పుణ్య దేశమున * మందారచంపక మాధవీవకుళ * చందనపు
న్నాగసహకామిళిన * కుంభంబుంబంబులుకోమరుదీపింప * గోవర్ధనము చెం
తగోవులమేప * బోవుచు సొకనాడు సొలుసొంద మరియు * కాళింగగుర్వం
బుగడగిదీచుటకు * బొలురతోననియె పంకజాతీనిండు * పసులకు మేతలు
బహుఫలంబులును * వెనగల్గు నేడందు వేగిపోవలయు * నని చెప్పి కృష్ణు
తోనందసుగూడి * చనిరియుము నానదిచాయలకడకు.

వ ॥ ఆసంకయంబున శ్రీకృష్ణుండు బొలురగోవులపేలి చెనటయెటువలెను.

అటరాశం. వేణునాదము లెసగగామదివేటిరాసేయగోవుల జాణుడైన
డిసిం చెవిటవిట సభలుతోడ ॥ ౧ ॥ సారెసాలెకు గుంపు గూడుకానరసిజా
లెక వెంటను | మోరిము న్చటలాడకొనుచును మెరసిరపుడు ॥ ౨ ॥ అక్క
డక్కడగొల్లలచుదానరసిమేపా వేమక | మోకరాముగబొలురనుగూడుక సో
లపుమొల సె ॥ ౩ ॥ వ ॥ ఆవేశమరియు నెటువలెదనిరి.

ఎకతాళము. అడుచు పాడుచు నందలుగూడుక | పొడుగబం చెములాడి
రియపుడు ॥ ౧ ॥ మాటుచుగీటుచు మేలములాడుచు | దాటుచు ధరివైత
రిమిరిసమల ॥ ౨ ॥ లంకరుగూడుకయము నాతీరము | సొందుగ జేరిరిమంక
లతోడ ॥ ౩ ॥ ద్వీపన.

పరగయము నానదివడమటి నెసెను * సురసవిఖ్యాతిచేచాలచెన్నొందు *
యోననాయాచు మైగాజిల్లునెత్త ముద గు * రిమణ మైయొప్పునారంగపున్నా
గ * సహకారహింతాల చంపువకుళ * మందారజంబీర మాతులుంగము
బు * చలననెడిచు నుంన సాలతమాల * వచ్చి కాక గూర మాధవీలతల * పల్ల
వకురువన పసెనాహార * ఎకుళకింపువలంపంగములు * పటు తిండ్రి జీసంబ

లింగమర్తనము.

అంధూక మహితార్థునములు ని పూసాదలందంద
 సగుమంబుల * నేపారు నాసనలెసగు మన్న ట్రి * పరిపరి బహుపుష్ప
 లములతోడ * తరుచుగా వెలసిన తరువులుగలిగి * విలసిల్లుముతువుల
 డగ్గర జేన్పొంది * సలలితమైననుడుగు సరసత వెలసెన్.

ప || మరియు నామడుగు నేమనివర్తింపుచున్నాను ||

జం.పె. కుముదంబులునుచాలక మలంబులునుగల్గి విమలముగఁ జొల్లి వేడ్క
 నామడుగు || ౧ || పన్నెమీరినయినుక దిన్నెలును నలకండు | పన్నెయును జే
 న్పొందునామడుగునరిగి || ౨ || తిలక్రమీలపుచాయ లెసగు నాబలములను
 సాంప్రమేయలలతో సల్పునామడుగు || ౩ || లళితరసవజ్రాలతమకులకు
 పరిగాగ | పలుకు ధాలాదరిని భాసిల్లు నెపుడుగా || ౪ || అంబుమునోర్చి
 యగురినట్లున్న ట్రియనుక గాణించు నాదేసలయందండిగా || ౫ ||

ప || అష్టదానుడుగు గిరికివచ్చి శ్రీస్వప్నంబుబాలులతో నేమనుచున్నాను ||

క || గోపకులతోడృష్టుం | దేవారక వచ్చియందు నెది నెదిలటికా |
 గోపాల బాలకులతో | మేపులుగలవిందువనుల మేపుదనునియెన్ ||

జం.పె. లక్ష్మడక్త డగదుపులందండిప విక్రలబొక్తి ముగియుచునుసొం
 పుతోమెరసెన్ || ౧ || గోపాలులందరును గోవిందుతోగూడినావచ్చి డక్తి
 ములనటుపడి విరపుడు || ౨ || బంతులుగగార్చున్న బాలురకు పృథ్వింబివల
 తగాబులును వేటునొసర్చెన్ || ౩ || సద్దులందుగుడి బిచ్చాల్పగా నామ
 డగునిద్ద దేరిబలమువలసినటుత్రాగెన్ || ౪ || నిత్రబోయినరీతి నెడి బాలకు
 లెల్లఁగ్రముగనుడుగడలి పపళించిరపుడు || ౫ || బాలులునుగోవులునుచాల
 మూర్ఖునింపలబాలకృష్ణుడునూచి బాగుగా లేసెన్ || ౬ ||

ప || ఆసమయంబున నెటువలెనుండెను ||

పకతాళము. అష్టదబాలకు లందరు లేచిరి | సొల్పుగనిత్రలు బోయినరి
 లికా || ౧ || అనేకభాస్థగుడటువడముట్టె | దేగమెయిలి గెనువింతగగపుడుగా
 ౨ || మందలబోయి మనిశ్రీస్వప్నంబుసొందుగలేవల్లె పురమునకిరిగెన్ || ౩ ||

ప || అయ్యవసరంబున లేపల్లె వారెచుగుగావచ్చిరలయెటువలెను.

అటతాళము. వేణునాగముచీనులను వినివేట్లనేయ | తమతమ | ఏణిల్లో
 చనలందగును నామెడుకుకోనిరి || ౧ || పచ్చికొలిట జేర్చి బాలుగను విక్రల
 తో | నిండ్లగు | మద్దకంబులుతోడ్తోబోయి సుమతమిరెన్ || ౨ || ముఖరాలి
 యశోదగృహుని జూచివేడ్క | కొలిట | మందరోద్ధరు నెత్తికొలిచెనెమగు
 పడెన్ || ౩ ||

న || అష్టాక్షకృష్ణునియింటికిదోడ్దొనిసోయెనటయెటువలెను ||

ద్విపక. అంతనాతల్లియు నాకృష్ణునకును * వింతగామజ్జనము వేట్ట తో జేసి * పీతాంబరముగట్టిపూ ఫివీశ్వరునకు * ఖ్యాతిగాదిలకంబునునతతోదీర్చి * వైడివల్లెరములూ బాయసాన్నములు * దడయక బెట్టించన కుమారునకు * నందునిసాత్తన నయమొప్పు గుడిచి * సొండుగా దొడలపైసొసగని త్రించె * అపుడుగోపికలతోనందరుగూడి * వేవేగ బాలురీ విధమెల్లజెప్ప * మందభామలువ ద్విమరియకోడజూచి * యందగు దెప్పిరియామగువతోడ * అన్మరోవినవమ్మయాకృష్ణుడిపుడు * శ్రమ్మరచాలురకడుపులతోట * కాళిందితరంబు గుదిలితాబోయి * బాళితోనచ్చుటపనులను నేడు * మేపివచ్చి నజాడమేమిపుడుదెలసి * చెప్పెదమిదిమీకు చెల్లబోయమ్మ * నీకొడుకుడు డుకులనింతింతలనుచు * నూక చెప్పగరాదుమానినీమణిరో * ఇదిబుద్ధగా దనిహిడవు గాతెన్న * నాదిగాతీకృష్ణునకువరి చెప్పవమ్మ.

న || అష్టాక్ష మందభామనులందరు సెప్పినవిని యశోదాదేవి వారితో నేమనుచున్నది.

జంపె. డోబరయచెప్పెగను కాలుమాటలు సుతుని | గాతీతెలియకమీ రుతగిల్లెదగునే || ౧ || అనుచును శ్రోవ నెవరైనబోవుట కను | భామలా రాగలదె బనిమిజాడంగ || ౨ || మాచిన్ని కృష్ణుండుమరి శ్రోవ దా నెరిగి డెరి నందమునబోవు నేణాయులారా || ౩ || డోబకేయారీతి కారువాదాదెద ను | గాతీగాదిమీకుతరలాటెనులారా || ౪ ||

న || అనిరవిని గొనికలందరు నమతహయిండ్లకుబోయి సుఖనిద్రలుపోయినది - అంతటశ్రీకృష్ణుండెటువలెనుండెను.

త్రిపుట. అంతదేకుచజామువేరలలగుకృష్ణుడు లేచిత్రిక్కున | తెంపుతో నానర్పమును సాధించ గలచి || ౧ || చుక్క సామపున లేచికృష్ణుడు సూడ కుండనుబీడులందున | గోరొ రొకోయనుచుగూసెను కోడివలెను || ౨ || కొడి గుయ్యగ లేచివేగమె గోవ బాలురు దొడ్లలోపల | మాడలన్నియు విడచిపితి కిరిపూడిపనులకా || ౩ || నేలుపేయిని బిలకిగోవుల పితకె పాలును కృష్ణుడ మ్మడు | గారవంబునబిడిగుడిచిరిఘనతమీరకా || ౪ ||

న || అట్టియెడ నెటువలెనుండిరి.

అర్జునప్రకట. ముద్దవెన్నలచర్చి యొద్దిక తొకటై || ౧ || ఊరగాయలు నందుకొప్పగాబెట్టె || ౨ || చిక్క ములవిగియించె చెలువుమీరగకా || ౩ || కాలునడు మాడకొనినన నామిండు || ౪ || వేయినాదము సెలగవేడ బూరిం

॥ ౫ ॥ మందలను దోలుకొని మాదవుడు గదలెన్ ॥ ౬ ॥ కదలిపోవగ
చింతయతోడ ॥ * ॥ బుద్ధిసెప్పగవచ్చెఁ ఘరుమోతమునకు ॥ ౭ ॥

వ ॥ ఇవిధంబున శ్రీకృష్ణుండు మందలదోలుకొని పోవునమాయంబున
మోహదేవికివంపనంబుచేసి నతనయనియె తియికు నందెర్పి చెక్కిలిము
ద్దాడిశిరమాఘ్రాశించి కాగిటు జేర్చియేనునుచున్నది.

ద్విపద. అప్పుడాయతోన యాతనియుగార్చి * చెప్పె బుద్ధులు వానిచి
త్తంబుగలగ * మాణింఁద్రీ కాళింగును మగులచాయ * నే లేటగునె నే నే
ఘటవలను * కాళిరిమమగులో ఘనమైనపాము * బొలుంగుతునిపం
కబుమెరసి * తలయెత్తచూచుచు దాగియంచంపి * జలముల విషముల
కాలగ్రక్తుచును * పిన్నతనమునన్దివు బీరింబుమెరసి * వ న్నెగానటుబోవ
కలదురావత్స * అనిబుద్ధిసేప్పని యాత్మస్థుడవుడు * వినితన్నులనుమూసి
వేరచి యిల్లనియె.

వ ॥ అప్పుడాయతోన సెప్పినవినిమిక్కిలిభయపడినవానివలెగొప్పలుం
డుదల్లితో నేనునుచున్నాడు ॥

జంపె. ఇక్కడికినాపాముగ్రక్తు ననుపచ్చునామకు వతోద్బోవేమాయ
క్షుణ్ణివు ॥ ౧ ॥ చెప్పగాభయపయ్యె చిన్నవాడనుగాన | చప్పుడు సేయిత
బువుచాటున నెనుంచున్ ॥ ౨ ॥ ఏడెప్పిల్లుగొనినొడలెనుపలి మోగము
లంగలన్ మూసిబిగియించు ॥ ౩ ॥ అతెలుపు దాటియిదియావలెనెచ్చెనా |
యూయ్యిగోడనే నటుదాటిపోడున్ ॥ ౪ ॥ అజగోడయు దాటియూచిగోడెచ్చె
నా | యటమిదికి నెక్కియణియుండెను ॥ ౫ ॥ జూడ గొనబు మైయ్యెనె
యెచ్చెనా | నెలతగొడనమునె నెక్కిపోడున్ ॥ ౬ ॥

వ ॥ అప్పుడభయపడుచున్నతనియనింజూచి యతోదా ఎవవానితో
నేనునుచున్నది.

త్రిపుట. అన్న భయపడతేలనీక నదియునుగదరాదురావరి | లిన్నగా
గోఁదనముకరితిరిగివేపు ॥ ౧ ॥ అనుచునుతునకభయముకల్పచునారిం
చీయింపెను | వనజనేత్రుడవంచి ననుచును వరుస వెడలెన్ ॥ ౨ ॥ పలు
రంప గగాచుకొనుచును బాగు గొనుచును దురుముచు | బొల్కెన్మై
డుపిడిసిదాల్చునుతేనేనెన్ ॥ ౩ ॥

వ ॥ అయ్యవనగంబును శ్రీకృష్ణుండు చాలురంగూడుకొని గదలివచ్చు
మాగలంబెటువలెనుండెన్ ॥

ఉండిమము. చల్లనివిరత్నసిల్లంగోపచేత మల్లెమొగ్గలదండమరిసిగనిం

డ || ౧ || ఊల్లమురంజిల్లగొల్లభామలకెల్లజెల్లుగయాలలు సెలగి పాడుచును ||
 ౨ || అందెలుగజ్జెలు నంసంక్రమోయగ | సొందుగనడిచెనుపురుషోత్తముం
 డు || ౩ || నల్లనిమేనుము నలువొందుమేనితో | జెల్లుగపింఛము సీరమునమె
 రయన్ || ౪ || ముల్లగోక ములనేలు మురవైరియప్పుడు | పల్లవిజనములవాడ
 లవెడలెన్ || ౫ ||

సీ || అంతట శ్రీకృష్ణుడు తాపల్లవెడలంగ సూర్యోదయంబయ్యె సొంపుమీర |
 కేసులముల్ వికసించె భువనచీకటులునూ సెచుక్కలుమా సెనుచొక్కముగను
 పయులు సెల లేగి బాగు గాగూ సెనువృక్షముల్ వికసించె వేల్పుమీర | మధుపా
 నములు బేసిమత్తభృంగంబులుర్ధ్వంకారరవములజాలప్రబలై ||

తేగీ || గాననీతి వేటకలు గలిగియుండ | బాలురనుగూడి కృష్ణుండు
 ప్రౌఢిమార | మెల్లమెల్లన సఖులతో మేలమొదవ | మాధవుడువచ్చెన
 ప్పదామడుగుదరికి ||

వ || అప్పుడు సూర్యోదయంబైనలయణంబెటువలెనుండెన్ ||

త్రిపుట. అరుణభానుడు మాన్పుదిక్కు ననమరియుండినచంద్రుడు ప్పడు | స్థి
 రముగాజేనతలు నటిన దీపకనగ || ౧ || తరుణభానుడు సూడనొప్పెనుసూర
 లుదేవేంద్రునికడటిన | గురుతరంబుగ సూర్య పట్టపుగొడుగొయనగ || ౨ ||
 పదిలుడై కాలింగు నణగను బాలుడై హరి స్రావగనితో | సుదయపర్వతమె
 కై సూర్యుండొప్పసిరిన్ || ౩ ||

వ || అప్పుడు శ్రీకృష్ణుండును బాలురునుమాడుగుదరికివచ్చియెటువలెనుండిరి

ఏకతాళము. పచ్చని ఫూరియు బలసియటుండగ | విచ్చలవిడిగా విడచిరి
 పసులన్ || ౧ || బంతులు నాడుచు పంతములాడుచు | వింతలు సేయుచు వేల
 సిరియవటన్ || ౨ || వృక్షములెక్కుచువిటవిటచురుకుచు | బయిలరితనిబర
 గిరివేల్పున్ || ౩ || వృక్షములాబలు వృక్షము గనుగొని | యాతరు ముననే
 యభ్రాతుండు || ౪ || వ || అసమయంబున శ్రీకృష్ణుండు డెటువలెనుండెను ||

జంపె. పీతాంబరమునడుమువిగిలుచి కట్టుకొని | భ్యాతగాకొనకౌఖ్య
 క్తున నెయ్యెక్కెన్ || ౧ || ఎక్కి అంకటచూచి చొక్కముగ మాధవుండక్త జము
 గానుడుం గదరిపడచుమికెన్ || ౨ || మమికినంతటజలముతోలగి పానాశం
 బు | విసులముగ గనుపించె విఖ్యానముగను || ౩ || శేషుడడలెను భూమి సేగరి
 గదగవనణక | భాసాపతికిమంత్రి పతనములు దప్పెన్ || ౪ || దిక్కులన్నియు
 జెడలె దెనిలుచిన్తులవడియె | గ్రక్తుననుభానుండుగిరితప్పినడిక్కెన్ || ౫ || సా

అములూ పల వెటువ లెనుండెను
అములూ గిరిగి అను దిరిగెన్ || ౧ || సుడివ
డిసలములను వడివడిగ దిరిగెన్ || ౨ || అంతకృష్ణుం డెగసి పంతముగ చుమి
కెన్ || ౩ || ఈరీతిమాధవుం డిట్టట్టు సేసెన్ || ౪ || వింతగా నెగళెగసి
యంతంతదుమికెన్ || ౫ ||

క || కిరిసాద్వి కమలసరసిని | కరమరుదుగ గలచురీతిగపలాయుండు
నైవరవకబడియక నవ్వుడు | బరవిరగతముడు గుజొచ్చి భీన్నము సేసెన్ ||

వ || అప్పుడు కాళింగుండు గొఱపావేశంబున నన్నుడు గులూనుండివెడ
లెనటయెటువలెను.

ద్విపద. అప్పుడు ఫణీనాథు డాహవోదగ్ర * నిష్పలుగాలంగుడిగుడ్లని
గుడ * భీకరాకారుడై పేర్చి కాలాగ్ని * కాకకుసురియెసఘనతరోశ్వాస *
జాలంబునిగుడంగ జటులస్తతాప * బాలాగ్ను పగిదిని పటువిపంబులను *
గ్రక్తు చులూకము గ్రాచ్చెను పగిది * కోపించి రోషించి కోఅలుగీర్చి * గ్ర
క్తు నదలయెత్తక పలాయుజూచి * గూపించి పడి గెలురోబుచు వెడలె.

వ || అప్పుడు కాళింగుండు గొఱపావేశంబున నవ్వులునిలబూచియేమ
నుచున్నాడు ||

జంపె. ఇదివరకు నెవ్వండు క్షీనుడు గుప్పిరిచి | పదిలముగ రాహునాభయ
ము డానెరిగి || ౧ || వీడ్వడ్వడ్వండు వెరపిత లేకయును | సోపిమిత నామా
డుగుసాంచుగాజొచ్చెన్ || ౨ || శంకయించుక లేకచాలగర్వముమీరి | కొంక
కనునుడుగిప్పు డింకగాడలచెన్ || ౩ || అనిపలికిరోషమున నాకృష్ణుంజేరి
పెనగిచుట్టుకబోరె పిరంబుతోడన్ ||

వ || అనిపలికియిద్విధంబున కాళింగుండిట శ్రీకృష్ణునితోడంబెరంగు
చుండనట లేవల్లెలోనున్న యశోద మొదలగువారల కివశికునములుగనిపిం
చెనటయెటువలెను || జంపె.

ఘాతంబులూకొన్ని గుంపుగూడుకఁగూసె | గాకములుసెల రేగికలగి
వాసోయెన్ || ౧ || కమలనేత్రయశోద కన్నులదరగజొచ్చె | సమితముగను
రంగుంబు లడ్డముగదిరిగెన్ || ౨ || అవశకునములుజూచి యానుంద నాల్లె
వివిధభంగులగలగి వింతనేడసిరి || ౩ || ఇదియే మొయివింతయూపల్లెలోని
వ్వు | డొదిరియవశకునంబుగూక్కుటనబుట్టెన్ || ౪ ||

వ || ఇదివరకునవశ కునములజూచి యందరుగుంపులుగూడుకొది

యేమనుచున్నారు||

కురుజంపె.

విసరమ్మయోభామలారా | కృష్ణుని | వెతకకుండుటమనకు మేరా || ౧ ||
 దిగులుపుట్టెనుమనసులోను | నేడెంతో | మగువలారాయేమిసేతురా || ౨ ||
 ప్రాద్ధన నేముండెవరి మోము | జూచితిమొ | సొండుగలిగెనుదానిఫలము || ౩ ||
 వింతగానవశకునములురే | పల్లెలో | నంతకంతకుబుట్టదొణగెరా || ౪ ||
 గొండుడునుపందాదులిట్లు | గూడుకొని | యందువిలపించుచుండంగరా || ౫ ||
 అందరువేవెదలిరపుడు | యశోదకును | ముందుగానజీవివెతుకుచును || ౬ ||
 వ || ఆపుడునందుడు యశోద మొదలగు రేపల్లెలోనుండువారందరు
 వెదలివచ్చు మాగ్గంబెటువలెనందెరా ||

అర్థచంద్రికలు. బొలురయపగుల భావింపుకొనుచురా || ౧ || పనులు
 పూయినతెరువుంబ లింపుకొనుచురా || ౨ || అకిరాడక్త డజూచియందనవ
 డెతక || ౩ || యేమి సేయుచుగృష్ణుం డెందుగనుపించురా || ౪ || ఈకృష్ణునెన్న
 టికియేనుగనుచుండరా || ౫ || హాకృష్ణకృష్ణయనియవనిపై బొటలురా || ౬ ||
 యేమి సేయుచు మమ్మయోయిండులారా || ౭ ||

వ || ఇవిగంబునయశోద ప్రలాపించుచువచ్చు మాగ్గంబునరోహిణీ
 జీవిసేరంబనియూరడిలం బలికెనటయెటువలెను ||

అటలాశము. ఎందుకేయోయమ్మ వగవగనింతనీకు | జెల్లదు | సొండుగా
 భయమెందులేదాపుణ్యునకును || ౧ || దేవదేవుండైనకృష్ణుని దెలియుమిపు
 డు | నీవును | భావమునదలపోయుచున్నవడజూడి || ౨ || పుట్టినప్పుడెవ్వర
 కేనిదాబట్టిదానిం | జంపదే | దిట్టతనమునశకటదై త్యునిగొట్టలేదే || ౩ ||

వ || ఇవిగంబున రోహిణీ జీవి షెప్పినవినిమరలక వెతుకంబోవుమా
 గ్గంబున సేమని ప్రలాపించుచున్నది ||

యాలలు. మాధవు దెచ్చటనున్నాడో దేదవేమ్యుడెననుతుని | పాదు
 లొనగివుబ్రోవవే | యోభామిదేవి | మోదమలర నాకుజూపవే || ౧ || నల్లని
 కలలుటంబు నల్లనిచూపులవాని | యుల్లమరల నీవుబ్రోవవే | యోగగన
 పాణి | కిల్లగాదునాతో తెలుపవే || ౨ || నెమలిపింభములవానివిమలదేణుర
 వమువాని | గమలనేత్రములుగల వానిరా | యూరవిందులారా | మోదము
 త్రోమిరుబ్రోవుండు || ౩ || గోవులనుగానెమివానిగోవరసమెత్తినవానిపా
 వనుడైనసావిత్రిని | యోచిక్షులారా | కావరేమిరిందరుగూడి | ర | వెన్నదిన్నన
 న్నెక్కాని న్యలవిలపించువాని | చెన్నుడైనదన్నికృష్ణుని | యెంతరువులారా | క
 న్నుండనినాకుజూపలేదు || అందెలుమువలుగదలనందముగనడలుగులుగ | మం

రాంగుండైవకృష్ణుని | యోవత్రులార | సొండుగాను నానాబాపరై || ౬

ఇవ్వికబునంద్రులొసించుచు వెతుకు సకయంబున బాలుర కూడులుం
మలగఁగియువినుపింప నజ్జాడలంగిరుగుచు నమ్మమగు సేరంజనిరెట్లయె
వలెనుండె || ద్విపద.

అక్కడగోవులునాబాలురెల్ల * బొక్కుచునాసోనగొమ్మిపై బొరల *

డియునీరును గవణంబులుడిగి * దోడ్లుగాఘోషించునూడలుపసాలు * హా
పుప్పొద్దుయనియంగనుకూడి * యెక్రియవచ్చెదోయిందుసేనును * బా
లిచేబాలురుపలువరింపుచును * వాసిప్పిసరితివగలబొందుచును * అగితి
కుండంగ నాయశోచయును * వారిజాతులుదామువారినిబాది * ఇదియె
ట్లు శ్రీకృష్ణు డీమడుగులాగు * వదిల్చురైచుమికెనేభయమింపలేదే * ఇతై
రంగంతయు నెరుగంగమీను * నాతోడజెప్పుండు నావత్సలార * అనినయ
శోచనునాబాలురెల్ల * వినుపింపదొణగిరి నృత్తాంబునంబ * హనుమంతుడై
కిన్నెట్లాకొమ్మకెకి * వనిబూనిచుమికెనుబాలురృక్కుండు * చునితొప్పు
చు మేముదొడరిచూచితిమి * మానుచినింజైనమేమెరుగనుచ్చు * ఎరిగియిం
డితిమేనియొకదంబమున * వందించివచ్చుచునునృత్తమంబుచుడు * బుడ్లు
సెప్పుచుమహాతమీకడను * వడివడిగావది వార్తజెప్పుచును * అనివల్లు
బాలుర నాయశోచయును * వినియంబుతోనునునివేగవెబాది * సెనగిన్
ష్ణునిపాముబీరంబుతోడ * కనుమెనవడి గెంగిరచుచునుండ * చూచికన్నుల
నీరుబలబలగాల * నేడ్చియశోచదానిట్లనివరై.

వ|| అప్పుడుతనయునింజూచియశోచియనిప్రలాపించుచున్నది.

అటుతాళము. ప్రియమగ్గి చుజాళక ఎంజునిచూచుచూపలు | పిల్లమీరగజుగను
లన్నియు నేలుననిగి || ౧ || చిన్నకృష్ణపాముచేరిపుభిల్లబిడుచుననుచు నా
రెన్నరై రోఘసులుచునుపెగన్నదండ్రీ || ౨ || నిన్నబానిస నెట్టులాగుతుని
ముషమైనసునిమ్మహి | కన్నులొప్పుచు నన్నజూడరయన్న కృష్ణ || 3

వ || ఆవిగురి నేనుని ప్రలాపింపుచున్నది.

కంపె. నాతోడులుకరా నన్నునన్నిచరా | నాతోడజున్నెవ్రాలునాము
న్దువిలుక || ౧ || అంతెలవియసియాకహునహానముతోడ | నానాగారారన
సుజూడునాదండ్రీ || ౨ || అకగుపామునవచ్చియై ననుబట్టుకొని | ముగగుల
రకన్నులను మూయ నొండుదా 3 || ఇదియెగునాకన్నునిపుడుమూసిరియ
నుచు | గనసిమూపున నెన్న గండులోనేనుదా || ౪ || గోవులనుపొలింప గోవ
కులలాంప | రావయ్య నాతనయ రుణుణ మైయును || ౫ || నీతోడలాకమై నే

మోక్షే || ౨ || అనువుగదుంబురుఁడానారదుండును | గనుగొనిచేసిరిగా
మోక్షే || ౩ || దేవతులందరు దిగ్దయమనగా | భావజుతంద్రియు
ఁజేపై నాఁడె || ౪ ||

వ || అప్పుడు కాళింగుండెటువలెనుండె.

అటతాళము. దాననాంశుడాదెడిండినుతాళతులకాఫణికిని ప్రాణము
ఁనిట్టుబడినురిపడి గెలవఁడె || ౧ || అగరిశిరములునలగగామరిచెదరిగుడ్డు
ఁబిరి | బెగరితిరుగగదలచిచాలగఢీతిన్ || ౨ || తెలసి నాగాళింగుడ
ప్పుడు దేవుడనుచుత్తనమునదలచి | భయముననుండెమరితాదైన్యము || ౩ ||

వ || అప్పుడు కాళింగుండు దేవదేవునిపరాక్రమంబునదలపోసి ఘోషిం
సందోణం గెనారవళియాలకించయంతఃపురంబుననున్న శ్రీకృష్ణుడెవలెవచ్చి
ఁటయెటువలెను.

ద్విపద. అంతకాళింగుని యతినలుదెలసి * యశఃపురంబున ననఁజు
వేదని * వన్నకన్యలపణతులైచుగురు * తిన్నగానడచిరాదీనానొంకి *
అన్నుననఁజుములుహంసయానములు * వన్నెమీరినయతి వనజశ్రేణులు
చింబోన్యములుచంద్రబింబాసనములు * నిచ్చుపండులపోల్చి నెగడు ప్పాలిం
డ్లు * తిన్నెలసనుమైన తెరవపిరుడులును * పన్నగనరిటికంభములనుదొ
డలు * రంజిల్లుచీతెయు రమణమైయొప్పు * ముందేతకంకణం బాలుడెర
యుచుండ * సీలపురుగులును నెగడుముగురులు * చాలచెన్నొందినస
రసవాక్యములు * కలనాగకన్యలుకణిశోకమున * పలవిం చివచ్చిరి ప్రా
ణేశుకడకు. వ || అప్పుడానాగకన్యకలువచ్చి శ్రీకృష్ణునిపాదంబుల
కొరిగియేమని ప్రార్థించుచున్నారు.

జూపె. శరణునందకుమారశరణుశ్రీతమందార | శరణుపాపవిగూరశరణు
గంభీరా || ౧ || శరణుచ్చుతానంత శరణుపరమాండ | శరణునిత్యానందశర
ణుగోవిందా || ౨ || శరణుదానవహరణ శరణుశ్రీభవనభరణ | శరణుపం
జదరణశరణుశ్రీరమణా || ౩ || శరణుసద్గుణజాల శరణుసన్నుతశీల | శరణు
గోపికలాలశరణుగోపాలా || ౪ || వ || అవిమరిన్నేమనికీర్తింపుచున్నారు

అటతాళము. ఎన్నిజన్మములెత్తెనో కాని యెరుగలేము-పలికిని-చెన్నమీరిగ
చిన్నిపదములుశిరసునమఁడె || ౧ || వారిజాసనుడాదిగాగలవరుసమునులు
నురలను-చేరికమగొనలేనిపదములుశిరసునమఁడె || ౨ || అఫిలలోకములం
దుపూజల నందినట్టిపదములు | సకలభీకరమైన శిరమున జాలనిమఁడె || ౩ ||

న || అనిమరీయ నెటునలెగొనియాడుచున్నది.

కురుబంధె. పురుషభిక్షుము వెట్టిముకనూ - నొన్నించు - పురుషోత్తమాను
 మ్మృగ్యతా || ౧ || పరిబితునగిసెట్టిమమ్మూ - పాలింపునలుమారు నీకు
 మ్రొక్కొనమూ || ౨ || ఓదేనకరుణాపుమయ్య - యాదేశ-మాదేవుడవు
 గాపునయ్య || ౩ || మీపాదములుశిరములాన - బెలయగను - మాపతికి
 గగిగెనీ పలమూ || ౪ || మాతండ్రిమిముబొగడగలమా - యజ్ఞానమనముచే
 మిము బెలియగలమా || ౫ ||

స || అనియెట్లునేక విధంబులం బ్రార్థనసేసి నాగకన్యకలు శ్రీకృష్ణునిం
 బూచిచేచుకొనినట్లెఱుఁపఁబడు.

అటవెలది. నొక్కఁ బెండ్లిసేయుచు ప్రాణనల్లభు ప్రాణనిచ్చికాపుభక్త
 వరద || నీవు సేయు పెండ్లివిద్యయభక్త (బువిన్ననాట పెండ్లిపెండ్లిగడు ||

స || అప్పుడు శౌంతముతామెగో సొలమూతా పణతులనుగృహజూ
 చెనేటయెటునలెను. అథావంత్రికలు.

పణతులగృహజూచెన్ననాభుండు || ౧ || హర్దనముచాలించినుహిమీద
 చూచికె || ౨ || నమికినంతటఫణియుదోరలిధరబడియె || ౩ || పశిశౌంతమూ
 ర్చిల్లి ప్రాణములు బెలసె || ౪ || చెదరిన ప్రాణముల బేర్చిపట్టుచును || ౫ || హి
 నెన్న నరమాతోటనిట్లు దేవునకు || ౬ || కరములు వెలుగిట్టియాక నులాటు
 జూచి || ౭ || ప్రాణింపదోణగెనాఫణివరుండపుడు || ౮ ||

ద్విపద. దెవనిన్నాధదేవాదిదేవ * దేవకినయఁబోదిలిజారితరణు *
 అనియొకానాధ్యాయాశ్రేతశరణ్య * నకలజీవాధార సర్వేశ్వరణు * ని
 గనుగోనరకంధ్యనిరుహకార * అకలంకగుణనిధి యభిరూపరణు * మ
 ఛమోగలధిగూనురియువేములు * జొచ్చిలెచ్చి యెట్టియచ్చతశరణు *
 కూర్చివైచునురణు గురురెట్టివత్తి * వారిజాననవిసుక వైకుంఠశరణు *
 వారాహరూపవైచనుగయదచ్చి * పరపడినిలిసెనపరమాత్మశరణు * ఇ
 నునరహరివిద్యాయలదైత్యుడుగది * బాలునిగాంచినపహుపుణ్యశరణు *
 వాననరూపియై వసుధయాదింది * బలిగణించినదేవతస్థికుశరణు * పర
 శురామండలగురుబహుభూమివతుల * నరుసగాగొట్టిన వైకుంఠశరణు *
 దశరథాత్మజుడవైతసుని వేషమున * దశకంఠగూర్చిన దైత్యుశరణు * బ
 లునవైచగమించిభానుజగూర్చి * చెలువవైచుబలివ శ్రీధరశరణు * గోపా
 లమూర్తియెగోవులబ్రోచి * రేపలైవెలసినశ్రీపతిశరణు * కలికి నూపంబవై
 ఖిలులనుద్రుంచి * పలుమారువెలసిన పరమాత్మశరణు * కరిమొరవినియ

స్థకరి మృంశికరిని * స్థిరముగా బ్రోచిన శ్రీ హరి శరణు * క్షీణాభిశాంతు
 యోగేశ లోకముల * రక్షించినట్టి నాగాయణశరణు * హీను దుష్టనుగావు
 సుకౌటి లేజ * దానవాంతక జగన్మిత్రునుగతు * కేశవమూర్తిని కృష్ణుని
 సంజ * వాసుదేవమహేశ వారిజనాభ * వాసుదేవనిష్ఠాదినటవత్త
 మన * పానభక్తోద్ధూత పావజీముత * భాగవతావనభవరోగహరణ *
 క్షమవందితయపగాధి నేను * మనమందహంకార మహరికోపమన * మొ
 లసిసగుజుడవంచుముటితిదేవ * కోపాగ్నివిషయ క్షికోటబుగిలుగు * పా
 రజాధినన్న పాలించుదేవ * కోరినీవిచ్చినగుణములేకాక * దేరొండుల
 గావు వేదాంతవేద్య * శ్రీపాదపద్మముల్పొరనుననుండు * నాభ్యుదయి
 వోనలివాక్షులనవె * సనకాచులునుగూర్చిచర్చింపలేని * కినుగొనగుహను
 బుగొనియాడలేని * బ్రహ్మర్షిద్రాదులు భావించలేని * అబ్రహ్మసాహం
 బులేనుగన్గొంటి * పాపనుండునునైతిభవిల్లాననేను * సేవకుమగోరినీదేవ
 ట్టునన్న * అభయంబొసంగియోయనతారదేవ * యుభియంభిభాగినిగొన
 గివేదేవ * అజ్ఞానినవరాధిపతిమూర్ఖునన్న * నుజ్జానిగాలేయియొకేవంబ్ర.

వ || అపుడు కాళింగుండు మరియు నేచని కొనియాడిచుచున్నాడు.

అష్టకముసావేరి రాగము.

ధరణిభారముదీర్చునుమరి బ్రేత్యరాజులప్రభును-ధరణిబారి నులేవు
 నకునితనయుడై జన్మించియు || ౧ || గరిమతోడతనంచునిలనుగారివలబుని
 ఘోరిన-నరవరోత్తమనన్న బ్రోవవెనంగోకులనంబున || ౨ || గోవులనుబా
 రిరపనుమరిగొనకులూలింపను | సేవతోడతనవతరించు భావమున భాజ
 నులచే || ౩ || సేవితడవైనట్టియదుకుల శ్రేష్ఠుడైపిలసిల్లినవని భావము నన్నబ్రో
 వవేనంగోకులనందన || ౪ || బాలుడై పూతకనిబట్టి ప్రాణములనభియంప
 చాలరాక్షసమాయలన్నియు సారెసారెకుమాన్యవా || ౫ || బాలుడనిసేవనన్న
 సోకితిప్రపజాధిని నేనయానలిసలాదననన్న బ్రోవవెనంగోకులనంబున.

వ || ఇవివర్ణించున కాళింగుండుగొనియాడినవిని శ్రీకృష్ణ దేవుల దేవని
 యానతిచ్చుచున్నాడు - జంపె

అభయంబులిచ్చితిని యభిలూకింబులను | విభయంబుతోడేవు దెలయు
 మురగేంద్ర || ౧ || వినుమునిభయమనను వేమికరొనిరి || ౨ || గనుగోననిరెట్టి
 ఘోరువైనంగాన || ౩ || గోవునచ్చిన మొగలునైతిను ముల్లూదాపుగనియాంబ
 లమునాగరాకుండ || ౪ || ఎదోచ్చెలుసుండు చువొయచోట్లదోవమిబల
 ను నానతిచ్చుచున్నాడు

వ || ఇట్లు శ్రీకృష్ణుడానతిచ్చినవిని కాళింగుం డేమనుచున్నాడు
 త్రిపుట || దేవమును నేనుండులనణదీపచుందునసర్వ గాజై | కావరంబునవై న
 తేయునిఁగదసీసోరణ || ౧ || వానిబలిమికినిలువజాలక వచ్చి వేగ మెనుడుగుజొ
 చ్చితి | సొంగిగరుడనికించుజరియింపంగరాదు || ౨ || వై న తేయునికదసోకిన
 వ్రయ్యలై పడుమనుచుతనున | న్ననుచునొకమునిశాపమిచ్చెనుగరుణ లేక || ౩ ||
 అస్పృశిట్టనిశుకులు సెప్పిన నతనితోనారాజు వేగమె | నిపుణుడై తా మ్రొక్కి
 వలికెను నేర్పుమీరణ || ౪ || వినగవినగను వేడుకయ్యెడు విస్టుకథలు సెపుల
 కు | తనకు తెలియగనానతియ్యెకెగవసివర్యా || ౫ ||

న || అసహయంబునగ బరితున్నరేంద్రుండు శుక బ్రహ్మనింజూచిగ
 రుడనికింగాళింగునికి న్విరోధంబెట్టుగ లెగగుడనిక శాపంబెవరి చ్చిరి కాళింగు
 నకు శాపంబున చ్చుకరంబెన్నియి విశదంబుగానా కానతిండనిననానరేంద్రు
 నితోమునింద్రుం డేమనుచున్నాడు.

అటతాళము. వినుములవణదీపచుందునవెలయుసర్వజానులు | వై న
 తేయుడు నచులునుండురువై భవమున || ౧ || నెలకు నెలకునువై న తేయునకె
 లమి నా హోంబొసంగియు | నెలమితోడుతబుత్తురతనికి హితవు గాగణ || ౨ || చ
 లమి చేగాళి | గుడగనిననడ్డ సేయకుండిన | నలగిఖగవతియగనినెబడియపడు
 గినిసెణ || ౩ || తొక్కులునుగొని చరచిబలిమినిముక్తు తోడణ్ణ రెను | మక్కువతో
 వాడందునిలువకి మడుగుజొచ్చెణ || ౪ ||

వ || అట్లును కాళింగుడు మాడుగులోనంబ్ర వేళించియెటువలెనుండె.

ద్వీపద, అప్పుడాయరగేంద్రుడాహారకాంతణ * మచ్చికతోనొక్క
 మచ్చమునుబట్టి * పటు వేగముచు మ్రొంగిబలిమిసినపుడు * నెట్టునవెడలెనునీటి
 లోనుండి * యానుభవ బలంబులతసంఖ్యలగుచు * నామడుగులోనుండి
 యార్పుచు వెడల * అదిరినొకమునియా ఘోషమెఱసి * మనముననగి పిం
 చిమరియిట్లుబలికె * ఓరిదుర్భాత్తక యోడక నీవు * పారివచ్చితివియాప
 డేంద్రుకతన * వచ్చినాయాజును వారిం చిమించి * చొచ్చిమీమడుగులోసొ
 రమీనునొకటి * పట్టుక మ్రొంగితి పాపకర్మడవు * గానగరుండుని నీడమేని
 డైనొక * పడగలువ్రయ్యలై పడుమనుచునపుడు * తడయక శాపంబుదగని
 చెప్పినతడు * అది మొదలు కాళింగు డామగులోగణ * బదిలుడై దాగుండె
 నణఁతులుదాను * గరుడు డాతరమున గర్వంబుమెఱసి * చరియింపుచుం
 డెనుచాలవేడుకల * మునిసన్ని ధినినొక్క ఘనవృక్షమునను * దినమునా
 వారంబునిన తెచ్చుకొనుచు * ధీక్షింపబూచియా బ్రహ్మలోత్రముడు *

పక్షిం ప్రసీపురుతి బహుమాంసములను * మాసన్ని ధికితెచ్చి మనికీరము
సేయ * భావరంబుగవలదు పలుమారునీకు * అనుచు చెప్పగవినక నా గ్రహం
బునను * చలము సేయగజూచి సయమివరుండు * పక్షిం ప్రయ్యాగరికిప్రబ
లివచ్చి తెని * పక్షముల్పిటిగిచట బహుమనికపించె * మునిశౌవమండుకొని
మనమునవెలుచి * ఖగనాథుడే నె నక్కడనిల్వ లేక * అనుచు నాశుకయోగి
యంశయు దెలియ * దప్పక వినుపించె ధరణీశునకును * ఇదిగీకుజెప్పితిగక
మీనవినుము * ముదముతో వినుపించు ముంపరిక ధయు * అవశీకనీకునుహ
రిచరిత్రంబు * వివరించి తెలిపెద వినుమునిపలికె * కాళింగుడప్పడుగడచి
నవృత్తి * బాలకృష్ణుని పౌత్ర పత్నముల బడియు * మనమునహరినిల్పి మరి
యూటకున్న * గనుగొనికృష్ణుండుగరుణతోబలికె.

వ || అయ్యెడ శ్రీకృష్ణుండు గాళింగునితో నేమనుచున్నాడు.

క || మునమున నావడములుదల | బదిలముగా వెలయుచుండ బక్షిం
ద్రుండుక | గదియంగ వెరచుగనుగొని | కడలుము నీపురికియ నెను గను
లాడుండుక ||

వ || అప్పుడు శ్రీకృష్ణుండు మరియు నేమనియానలిచ్చెక ||

జంపె || పుణ్య శైలితంబిదియు పాపరహితంబిదియు యిదిదేవమంత్రమిదియి
హపరంబులకు || ౧ || బిలలోనభక్తితో నేఘనులుజచువుడు || యనఘవారల
బలిమిసంట్కుమునీళ్లు || ౨ || కాళింగయీక ధయు గరుణతో నెవరేని | యిలను
పాండినమరియు నెలమి వ్రాసినను || ౩ || అనుదినమువినన్మహరియధికులైదెల
యుదురు | హరిలోక మును వారలచిదియుండుదురు || ౪ || ఆయురారోగ్యంబుల
ప్రసంపదలకును న్నాయక | నుండు నాపావనులయిండ్లక || ౫ || చాలసంతోషము
లుసౌఖ్యంబులును న్విగి | బాలురును గోవులును బాగుగా వెలయుక || ౬ ||

అటతాళము. అగచు ప్రీతిని యానతిచ్చినహరిని జూచియప్పుడు వి
నుతిసేసిరి నాగకన్యలువిభునితోడక || ౧ || దేవనీమహిమంబు దెలియగదివి
జులైనక | బాలరు | భావమునగనుగొనగజాలడు పద్మజండు || ౨ || మదిని
గోరె | లుడిరెగన్మృత మైలిమిపుడు | మీరలు | సేమమునమాగృహమున
కువిచ్చేయుడనిరి || ౩ ||

వ || అనవుడు శ్రీకృష్ణుండు మహాసంతోషంబున గాళింగునినగరంబున
కువేంచేసెనటయెటువలెను.

ఏకతాళము. ఇంపుకృష్ణుని యింటికితోడుక | నేపారగజని రింతులు
వేడక || ౧ || బంగరువీరము సైహరినునిల్చి | సొండుగ జేసిరిపూజలతవికీక

౧౨ || శృంగారంబుగ నంగనాహులును | శృంగారింబిరిబిన్న కృష్ణునికి ||*||
కుండలములునికకోటి తేజములగు | వండికిరీటముదగవుగనిడిరి || ౪ || బంగారు
గజ్జెలు పైడగ డెలుమరి | రంగుగ మొలనూలంగుళక ములు || ౫ || సందిటతా
యెతులందముగల్గిన | సింహులమర్చినకొన్తుభమణియు || ౬ || పులిగోన్ సతక
ములలికింకణములు | తళుకుమణులుమించుతాళిబిళ్లలును || ౭ || మంచిగశృం
గారింబిరిమగువలు | తేటము తైపునరు లేవునకపువ్వు || ౮ || కనకాబర
ములుఘనమణిసొమ్ములు | గనుగొనియిచ్చిరి కానుకగాను || ౯ ||

జంపె. అంత శ్రీకృష్ణునకునావేళభక్తితో * నేపైకనమన్నలతో నెల
మివేడుకల * పన్నీరుగంధంబు బాగుగానెలచుచును * తన్నగాక స్తూరితలక
మిడిరపుడు * గంధ తుతముల చేఘనునిపూజింపిరి * సుందరాంగులుదారు
చూచి శ్రీహరిని * తమ ద్రిష్టితగులుననిదానవారికివేగ * మగువలంగరుగూడి
మాటిమాటికిని * వింతగాహారతులు వేడుకలఱగదెచ్చి * ముత్యాలహార
తులుమువముతోనిడిరి * అంగనలుశోభనము లపుడువాడుచుతెచ్చి * మం
గళము వాడిరామాధవునిదేరి.

వ || అసమయంబుననాగకల్యకలుశోభనములుపాడిరటయెటువలెను.

శోభనము, శోభనముదేవకీ | సుతుడైనదేవునకు | శోభనముగుణనిధి
కి | శోకాప హరునకు | శోభనమే - ౧ - పరమాపావనునకును | పంకాజనే
త్రునకు | కర్మభయపరచునకు | కరుణాకటాక్షునకు | శోభనమే - ౨ - గం
డికొమాగునకూ | నవనీత చోరునకూ | కందర్ప జనకునకు | కవిజనోదారు
నకూ | శోభనమే | గోపాలాబాలునకూ | గోపకులనాథునకూ | మాపాలివ
రిచునకూ | మణిశీలదేహునకు | శోభనమే.

వ || అసమయంబునవంగళము వాడిరటయెటువలెను.

మంగళంబెచువంతి మార్తాండు తేజునకుమరవైరిసురవైరివర్గనునకూమంగ
ళమువేడుకతోమముగన్నశంధ్రికిని మంగళమునామ నేలుమాధవునకూ
జయమంగళంబిచ్చిశుభమంగళం || ౧ || వారుణ్యధామనకుకలిశాపనాశు
నకు | సురయక్షసాక్ష్యమునిశోభితునకు | నిరుపమాకారునకునీలవర్ణాంగు
నికుపరమాత్మ్యుడైనగూపాలుకునూజయ || ౨ || అఖిలలోకేశునకునవితా
రదేవునకునకలజీవాధారనవయునకునూ - ప్రతిటితంబుగడెలయుభక్తిప
రిపాలునకుతగవుగామమునేలుధన్వంతకునూజయ || ౩ ||

న || అసమయంబున నాసుందరులుధనశంబుపాడిరటయెటువలెను

ధనశము || జయజయ యదుకులపాల | జయజయమగనగోపాల - ౧

కాళింగమర్దనము.

జయజయబుధజనలోల|జయజయ ఘోరసుశీల || ౨ || జయజయమురళివిశో
 కజయజయ సురసుత పాద || ౩ || జయజయనిరుపమవాద | జయజయసర్వ
 ఘోర || ౪ || జయజయ గౌకులరమణ|జయజయ పంకజవరణ || ౫ || జయ
 జయఘోక సంఘరణ|జయజయ వెంకటరమణ || ౬ ||

వ || తదనంతరంబనయ్యింతులంగరొక్క మొగియాలలు బాచిరటయె
 ట్టవలెను.

యాలలు || యాదవకులమునఁబుట్టి | మేదినిదైత్యులఁగొట్టి|పాడుకొని
 రేపల్లె స్వెలయవ | గోపాలకృష్ణ | యాదవేంద్రులెల్లఁ బొగడఁక || ౧ ||
 గోపకులనుపరి పాలింపఁ | గోవులగాచిరక్షింప | నేపుమీర నేమదినములు |
 గోపాలకృష్ణ | దాపునగొండుప్రేలెత్తవా || ౨ || దేవుడనితెలియలేక గా
 వరించినకంసునిగొట్టి | దేవజములన్నియెలవా | గోపాలకృష్ణ | దేవతులు
 మెచ్చిసొగడంగ || ౩ ||

వ || అనవుడు కాళింగుండనేకవిధంబుల స్త్రీలతోడంగూడి శ్రీకృష్ణుని
 యుపచరించియేమనుచున్నాడు ||

అటతాళము.

దేవమాయపరాధములమది దీపుఁడనుచు | నమ్ముడుచు | యానతిలు
 నుండానఁఫణిపతి హరికి మ్రొక్కెత్ || ౧ || మ్రొక్కిరినిలచినఫణికి గనుగొ
 నిమోదమలర వేడుక | మకురవతోగరుణించివెడలెనునుండరంబు || ౨ ||
 అపుడునగరము వెడలికృష్ణుండతివలూకట | గొలువగనిపుణుడైతా వచ్చినిల
 చెను నేర్పుమీర || ౩ || నిలచివేడుకనంపెవారలనిజని వాసంబులకును |
 తెలివిమూ వణునందరికి తాఁ దెలిపెనవుడు || ౪ || వరుసతోడుతనిద్ర
 బోయినవారివలెనే | లేచిరి | వరుసగాహరిజూచియుదకువగచిరపుడు || ౫ ||

వ || అట్టియెడ శ్రీకృష్ణుండునందాదులకు వందనంబొచరించెనతయ
 శోదాదేవి శ్రీకృష్ణునిదనహ స్తంబుల నెత్తియక్కునఁజేర్చి చెక్కిలిముద్దఁ
 డిశిరమా మ్రొణించితనతోడలపైనిడుకొనికుమారునితో నేమనుచున్నది ||

జంపె.

నాతం శ్రీపాముననునయముతోసాధించి యెత్తెరంగునమరల నిండువ

చ్చిత్తివీ || ౧ || గోపాలయావేళమాపాగల్గితివి | యాపాలముసాధించియన్న
చ్చిత్తివి || ౨ || ఆబాలురనుదండచియత్త లోమముండలచి | యాపాము
జికీరయెంతయడలితివా || ౩ || ఇదివరకునీవుమరి యెన్నిగండములైనపపి
ముగసాధించిపారివచ్చెదవు || ౪ || నీకెతగునీనేర్చు నీకెతగునీయోరు
గాకనితరులకెందుగలునేతనయ || ౫ || గోపికలుగొల్లలును గోవిందుని
జేరి | బాపురేయనివగచిరాపాలతిండజేరి || ౬ ||

ద్విపద.

అంతనాశ్రీకృష్ణు డానందునకును * సుంహసంబున మ్రొక్కఁబాలకి
వించి * తనయునిగిరిములఁదానెత్తుకొనుచు * గనుగొనిపార్వమునఁగా
రవింపుచును * కగిమున నెత్తితన కన్నునినొత్తి * పరగఁగానానంద భరి
తుండైమించి * బొజ్జవాఁడనుకృష్యువ్వదినుమనిన * నిర్జరనుతుండైన
నీలవణుఁడు * బాలురతోఁగూఁడిబంతిగూఁడుచుండ * చాలయశోదయు
సరసీన నపుడు * చిక్కలములన్నియుఁ బక్కఁగావిడచి * గ్రుక్కనవడ్డి
చెగలవంటకములు * డోటగాయఁతోడ నొప్పుమీరంగ * మాటువడ్డించె
నామచిరాక్షియపుడు * బుజుగింపుచునుతునిసొల్పుమీరంగ * బొజ్జనిండ
గగుడిపె పురుషోత్తమునకు * భాసుడప్పుడెగుంకెవడమటి దెసను *
మానుగమందల మరిచోలుకొనుచు * వేణునాదము నెలగ వేడఁతోనపు
డు * బాణుండైముందరసఖులతోనడిచె * సొడ్డునొవగజూచిపురమువా
రెల్ల * వడివడినడకతోవచ్చి రాపురికి.

వ || ఆయ్యవసరంబునరేపల్లెకువచ్చినకృష్ణునకు గోపకన్యకలుగృప్తి
పరిహారముగాహారతులిచ్చిరటయెటువలెను.

మంగళము.

రామునకు లోకాభి రామునకు యదువంశసోమునకు బహుబలభీమున
కును | శ్యామునకుభక్తపరిపాలునకు భద్రగిరి ధామునకు కారుణ్యధాము
నకును || జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం || సారసుకు దురితసంహారునకు
రూపజిత మారునకుగుణమణి హారునకును | ధీరునకు మేరుసమధీరునకు
వేదాంతసారునకునుగుణాలవాలునకును || జయ || బాలునకుకరుణాలవాలు

భాగవతమునకును బాలునకుగోపికాల్గునకు

గనుజేయకాలునకు వేణుగోపానకును జయకృష్ణునకును రైరిజిష్ణునకు
ద్విజనురోజిష్ణునకు తేమంకరిష్ణునకును విష్ణునకు బాలార్థధీష్ణునకు సద్యో
గరిష్ణునకు భువనవర్తిష్ణునకును * జయమంగళం నిత్యశుభమంగళం.

వ॥ అట్టి యెడనూ ర్వాస్తమయం బొయెనటయతెట వారు వారు పురంబు
నకు పోయిరటయెటువలెను.

సీ॥ అనవుడు శ్రీకృష్ణుడామంసవారెల్లను చ్చికలరేపల్లెజొచ్చిరపుడు
తమతమవీధులతమమందిరములకు బాలుగుగోవులదోలివిడచి ఆర్వాత్రియం
దరునతినంభ్రగుములతోవెలసి యుండిరి ప్రజల్వేడ్కమీర మాధవుడావే
ళమాజ్జనంబొనరించి భోజనంబులు చేసెసొండుగాను గాననీరితినములుగ
డుపవలయు మానవేశ్వరకృష్ణుండు మహిమమీర కరుణనీరితి బాలురంగ
లసియాడు వినుము రేపల్లెలోహరివెలసియుండు.

అటతాళము ॥ ధరణి భాగము తీర్చుకొంటకై దానవారిట్లబాలుడై ॥ ధర
ణిలోనీరితివెలసెను ధర్మమూరి ॥ ౧ ॥ మర్దనులసిక్షించి నున్నోపముగను |
నమ్మిన సజ్జనుల బాఠింపుచుండెను చాలవేళ ॥ ౨ ॥ అంగముగరేపల్లెవా
డలొనంగరికిని | వేడుక | పొంచుగావర్తింపుచుండెను భూవరేణ్య ॥ ౩ ॥

ద్విపద.

అనిరుక్తజీమనోహరునిపేర * ఘనుడై నయచువంశగంభీరుపేర * దేవ
కిసుతువాసు దేవునిపేర * గోవులగాంచినగోపాల్గుపేర * నగధరుపేర
పన్నగతల్పుపేర * నిగమగోచరుపేర * నిఖిలార్థుపేర * అండుజగాజ పర్యం
కునిపేర * గజరాజరక్షణగంభీరుపేర * నిలనుతిరువళికేణి నెలమివేడుకల *
చరియించుహరిపార్థ సారథిపేర * నంకితంబుగదత్ప దాత్యంతనియతి *
పంకజోత్సునిపానవర్షసేవకుండు * సన్నుతిమీరంగసరసుడోయనంగ * వస్త్ర
గానరసీంహవరశాసకుండు * ఘనువైష్ణవశ్రేణిఘవదాసుడనంగ * కానుతే
జుండవెంకటపతికవిని * చాలంగశ్రీపార్థసారథీకరుణలలితహాశద్వార్ధర
మణమైయొప్పు * రమ్యమైనవరసాలంకారసరణి * కనునియ్యమైనయూ
కాళింగుకథయు * యక్షగానంబుగాశిష్యతోజేసి * సరసవాక్యంబులజాల

వేషకల * పరమాత్మ శ్రీకృష్ణ పాండిత్యమును * పరమభక్తిని సమర్థముగా వింటి * వివరించితిని కథ విఖ్యాతి పొందు * సత్య విశ్రేణికి సంస్తూయమగుచు * ధర్మలోనాచంద్రతారకంబగుచు * నుండుగావుత కృష్ణమండనంబగుచు. *****

కాళింగవర్ధనము.

యక్షగానము సంపూర్ణము.

